

2019-24-0152-00063

Skrivelse af 3. maj 2019 fra Nordjyllands Politi

Et slagtesvin på 80 kg med et 35 cm stort brok blev transporteret levende til slagteriet uden adskillelse fra øvrige svin. På undersiden af brokket fandtes et 15 cm stort sår, hvor der var et område med hul ind til broksækken. Dyret var bevægelseshæmmet og nedstemt. Chaufføren var efterfølgende ikke i tvivl om, at slagtesvinet ikke skulle have været transporteret.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Finder rådet, at besætningsejer ved at lade grisen gå i besætningen igennem flere uger med beskrevne lidelse, derved har undladt at behandle grisen omsorgsfuldt og forsvarligt, samt undladt at beskytte det bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt men og væsentlig ulempe. I bekræftende fald, finder rådet da, at der er tale om uforsvarlig, grovere uforsvarlig eller grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling.

Spørgsmål 2:

Finder rådet, at besætningsejer/chauffør/transportfirma, ved at lade dyret med brokket transportere fra besætningen til slagteriet, derved har undladt at behandle grisen omsorgsfuldt og forsvarligt, samt undladt at beskytte det bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt men og væsentlig ulempe. I bekræftende fald, finder rådet da, at der er tale om uforsvarlig, grovere uforsvarlig eller grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling.

Svar ad spørgsmål 1 og 2:

Følgende fremgår af embedsdyrlægens anmeldelse af 30. juni 2017:

"Ved den kliniske undersøgelse af det levende dyr kunne det konstateres, at dyret havde et stort navlebrok på ca. 35 cm i diameter, der hang helt ned til gulvet. På den fremadpegende side kunne ses en tydelig "affladning" af brokket. Ved nærmere undersøgelse kunne det konstateres, at denne "affladning" var et stort åbent sår på ca. 15 cm i diameter. Dette er sandsynligvis opstået pga. slid mod underlaget gennem længere tid. Dyret var et lille slagtesvin på ca. 80 kg. Grisen virkede nedstemt og var bevægelseshæmmet, idet den ikke kunne gå uden at sparke mod broksækken med bagbenene, hvilket har medført smerter. Se foto nr. 1-5 i bilag 2.

Ved undersøgelsen efter aflivning af dyret fandtes et stort navlebrok på ca. 35 cm i diameter med indhold af tarme. Der var et stort sår på ca. 15 cm på den nedadpegende side af broksækken. Omtrent midt i såret var et område på 3 cm i diameter, hvor væggen var så tyndslidt, at der var hul hele vejen gennem broksækken. Der fandtes store mængder af fibrin omkring tarmene i broksækken og ligeledes fibrin i bughulen. Dette betyder, at grisen havde akut bughindebetændelse..."

Af Sektion for Patologi, Institut for Veterinær- og Husdyrvidenskabs skrivelse af 12. april 2019 fremgår følgende:

"Ved inspektion af hudpræparatet fandtes en cirkulær udposning med en højde på op til ca. 10 cm og en diameter på ca. 17 cm. Udposningen fandtes i relation til fem dievorter og cranialt for præputialåbningen, hvorfor udposningen udsprang fra bugvæggens midtlinje fra navleområdet. Deklivt på udposningen fandtes en cirkulær og nekrotiserende ulceration med en diameter på ca. 15

cm, hvorpå der ved modtagelsen var gjort indsnit.

På den indvendige side af præparatet fandtes en gennemskåret brokring med en diameter på ca. 6 cm. Ved fuldstændig gennemskæring af udposningen fandtes denne at bestå af en broksæk med indhold af fibrin. Under ulcerationen fandtes nydannet granulations- og bindevæv med en tykkelse på op til ca. 2 cm. I det nydannede granulations- og bindevæv fandtes en kavitet (hæmorrhagisk cyste) med et volumen på ca. 20 ml. Omkring kaviteten var dannet ca. 0,5 til 1 cm nydannet bindevæv.

Ved inspektion af tarmsættet fandtes en del af tyndtarmen (jejunum), milt og oment at være samlet i en masse holdt sammen af fibrin og bindevævsadhæranter. Ved opklipning af tarmsegmentet fandtes muskulær hypertrofi og fibrosering af tarmvæggen.

Udposningen på bugvæggen var sæde for tre læsionstyper, et hernie (brok), et sår på dettes ventrale overflade samt en hæmorrhagisk cyste. Tyndtarm, milt og oment var sæde for kronisk fibrinøs peritonitis foreneligt med at de afficerede strukturer havde været beliggende i broksækken da dyret var levende.

Såret på udposningens overflade samt forandringerne i og omkring tyndtarm, milt og oment har, baseret på mængden af nydannet granulations- og bindevæv en alder på flere uger.”

Rådet har efterfølgende kontaktet Sektion for Patologi, Institut for Veterinær- og Husdyrvidenskab med henblik på opklaring af divergensen i brokkets diameter målt af embedsdyrlægen og Sektion for Patologi.

Rådet modtog følgende svar ved mail af 12. november 2019:

”Når jeg sammenholder billederne fra slagteriet og dem vi har af præparat som vi har modtaget, kan jeg se, at det er afskåret skævt, således, at vi ikke har fået hævelsen kaudalt for brokken medsendt, derfor måler den del af brokken, som vi har fået, de angivne 17 cm i diameteren”.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Rum eller arealer, hvor dyr holdes, skal indrettes på en sådan måde, at dyrets behov tilgodeses.

Rådet finder, at svin med store brok eller brok med begyndende sårdannelse straks skal flyttes til sygesti med et tykt lag strøelse og lav belægning. Her skal de løbende underkastes omhyggelig vurdering ved de daglige tilsyn. Såfremt tilstanden ikke forbedres, skal dyrene tilses af en dyrlæge og behandles eller aflives.

Rådet anser slagtesvin med store brok med sårannelser på broksækken, grise med bevægelseshæmning samt grise med påvirket almentilstand eller tegn på komplikationer i form af indeklemning, bughindebetændelse o.l. for uegnede til transport. Sådanne grise skal afvises inden transporten og aflives i besætningen.

Lægges ovennævnte samt vedlagte foto til grund, finder Rådet, at svinets tilstand har været tydelig og let erkendelig ved de daglige tilsyn, og at dets situation for længst skulle have været afhjulpet, hvilket ud fra det foreliggende bedst ville være sket ved, at det var blevet anbragt i en korrekt indrettet sygesti med et tykt lag strøelse og løbende var blevet underlagt omhyggelig vurdering og rettidig indgriben, inden lidelsen fik det ovenfor beskrevne omfang. Svinet har under opholdet i besætningen samt under læsning og transport været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom det ikke er behandlet omsorgsfuldt under hensyntagen til dets behov.

Rådet finder, at svinet i besætningen samt under læsning og transport har været udsat for groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1.

Spørgsmål 3:

I relation til spørgsmål 2, skal jeg forespørge om det ville gøre nogen forskel i vurderingen, hvis det lægges til grund, at grisen har været transporteret separat (skånetransport)?

Svar ad 3:

Nej, lægges svar ad 1 til grund, ville dette ikke give anledning til ændring af vurderingen.

Spørgsmål 4:

Giver sagen i øvrigt Rådet anledning til bemærkninger?

Svar ad 4:

Der henvises til Rådets udtalelse af 2. december 2008 om store/komplicerede navle- eller lyskebrok samt Rådets redegørelse af 17. februar 2009 om transport af syge eller tilskadekomne produktionsdyr inkl. heste.

Afgørelse:

Tiltalte blev straffet med bøde på 15.000 kr. jf. overtrædelse af Dyreværnslovens §§ 1 og 2, stk. 1 jf. § 28, stk. 1 og 2, jf. § 9 stk. 1 og § 11 stk. 1, jf. artikel 3, litra b og artikel 8, stk. 1, jf. bilag 1, pkt. 1 og pkt. 2, litra a og litra b i transportordningen, jf. § 35, skt. 1., nr. 1 og stk. 2 i bekendtgørelse om beskyttelse af dyr under transport samt § 5, jf. § 19 stk. 1 og stk. 2 i bekendtgørelse om mindstekrav til beskyttelse af landbrugsdyr.